

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **M.B.**,, zast. Mgr. V. Ř., obecným zmocněncem, bytem O. – N. u., P. F. 1278/10, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, 601 82 Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.8.2014, č.j. JMK, sp.zn. S-JMK-Od/Fö

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobce napadá rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy, vydané dne 21.8.2014, č. j. JMK, sp. zn. S-JMK/OD/Fö (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo dle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Vyškov, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 28.4.2014, č. j. MV 41192/2013 OD/10 Zi, a rozhodnutí tohoto orgánu bylo potvrzeno.

Ze správního spisu vyplývá, že rozhodnutím orgánu I. stupně bylo rozhodnuto tak, že byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku fyzické osoby v provozu na pozemních

komunikacích dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v platném znění, a to pro porušení ust. § 4 písm. c), kterého se dopustil tím, že dne 8.8.2013 v době kolem 08:51 hod na pozemní komunikaci II/430 (v blízkosti výjezdu z dálnice D1), ve směru jízdy na Vyškov, při řízení osobního motorového vozidla tov. zn., se neřídil svislou dopravní značkou B 21a „Zákaz předjíždění“ a vodorovnou dopravní značkou V 1a „Podélná čára souvislá.“ V souladu s ust. § 125c odst. 4 písm. d), odst. 5 zákona o silničním provozu a ust. § 12 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, byla žalobci uložena pokuta v částce 7.500 Kč, splatná do 3 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí. Žalobci byla dále uložena povinnost nahradit náklady řízení v částce 1.000 Kč na základě § 79 odst. 1 zákona o přestupcích v návaznosti na ust. § 1 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 231/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Proti rozhodnutí orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, jenž žalovaný zamítl dle § 92 odst. 1 věty první správního řádu pro jeho opožděnost. Dle napadeného rozhodnutí bylo žalobci oznámeno rozhodnutí orgánu I. stupně dne 6.5.2014, tudíž poslední den lhůty pro podání odvolání spadal na den 21.5.2014. Žalobce však tuto lhůtu nedodržel a své odvolání doručil správnímu orgánu I. stupně prostřednictvím elektronické podatelny až dne 24.5.2014.

Žalobce žalobou ze dne 4.11.2014 napadá rozhodnutí žalovaného v plném rozsahu, neboť jej považuje za nezákonné. Žalobce uvádí, že odvolání bylo podáno již dne 21.5.2014 ve 23:12 hod prostřednictvím elektronické komunikace na e-mail posta@meuvyskov.cz bez zaručeného elektronického podpisu. Podání ze dne 24.5.2014 představovalo pouze potvrzení podání ze dne 21.5.2014 dle ust. § 37 odst. 4 správního řádu. Poukazuje na ust. § 2 odst. 1 vyhlášky č. 496/2004 Sb., o elektronických podatelkách, dle něhož je datová zpráva považována za doručenou orgánu veřejné moci, pokud je dostupná elektronické podatelně. Dle žalobce se datová zpráva, obsahující podání odvolání, stala serveru (podatelně) správního orgánu dostupnou, avšak podatelna (server) správního orgánu tuto odmítla přijmout a dále zpracovat, neboť zařadila server centrum.cz na tzv. blacklist a neumožnila přijetí žádného e-mailu odeslaného ze serveru centrum.cz. Fakt, že server správního orgánu odmítl e-mail přijmout, znamená, že se mu tento stal dostupným, čímž byl zároveň doručen.

Žalobce pochybuje o pořádku a řádu v přijímání písemností správním orgánem I. stupně, neboť ve výzvě k doplnění podání ze dne 14.7.2014, č. j. MV 41192/2013 OD/12 Zi, je uvedeno, že správní orgán obdržel odvolání dne 18.6.2014. Tato skutečnost má být v rozporu s potvrzením o doručení podání ze dne 24.5.2014 automaticky generovanou podatelnou, kde je jako datum přijetí uvedeno 24.5.2014.

K žalobě žalobce připojuje přílohy označené jako Potvrzení o podání ze dne 21-5-14, Potvrzení o nedoručení podání ze dne 21-5-14, Potvrzení o podání ze dne 24-5-14, Potvrzení o doručení podání ze dne 24-5-14. Tyto přílohy jsou ve formě printscreenu e-mailů. Na závěr žaloby žalobce navrhuje, aby soud ustanovil soudního znalce z oblasti IT, např., IČ:, za účelem zodpovězení otázky, zda podání žalobce učiněné e-mailem dne 21.5.2014 bylo serveru příjemce (správního orgánu) dostupné.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 6.1.2015 s podanou žalobou nesouhlasí, neboť napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Žalovaný je toho názoru, že při svém rozhodování s orgánem I. stupně postupovali zcela v souladu s platnou právní úpravou.

Žalovaný má za to, že z podání ze dne 24.5.2014 nevyplývá, že by bylo potvrzením podáním ze dne 21.5.2014, neboť v celém textu není zmínka o tom, že se jedná o potvrzení odvolání ze dne 21.5.2014.

K odkazu žalobce na vyhlášku č. 496/2004 Sb. žalovaný upozorňuje na to, že tato vyhláška pozbyla účinnosti dnem 1.7.2012.

K tvrzení žalobce, že se podání učiněné v elektronické podobě bez zaručeného elektronického podpisu obsahující odvolání ze dne 21.5.2014 stalo dostupným podatelně správního orgánu, tento ji však odmítl přijmout, neboť server centrum.cz zařadil na tzv. blacklist, žalovaný uvádí, že ho nepovažuje za podložené. Podklady, které žalobce k žalobě dodává jako přílohy, tuto skutečnost nijak nedokládají. Dle žalovaného mohl tak stejně nastat problém na straně serveru centrum.cz. Dále se žalovaný k printscreenu zprávy ze dne 21.4.2014 a chybové hlášky o nedoručení této zprávy nemůže dále vyjádřit, neboť mu současně s žalobou doručeny nebyly. K této skutečnosti si žalovaný přímo od orgánu I. stupně vyžádal stanovisko, ze kterého jednoznačně vyplývá, že na podatelnu správního orgánu dne 21.5.2014 ze serveru centrum.cz žádné elektronické podání doručeno nebylo. Uvedené stanovisko žalovaný přikládal jako přílohu ke svému vyjádření.

Stanovisko zpracoval R. B., vedoucí oddělení informatiky Městského úřadu Vyškov, v němž uvádí, že je naprosto nepřijatelné a nemožné, aby poštovní server samovolně odmítl přijmout nějaký e-mail. Poštovní server přijímá veškeré zprávy na něj směřující, což však neznamená, že všechny doručí (pravidla jsou řízena poštovním serverem, antivirovým programem či firewallem). Vždy je však záznam v logu, že zpráva byla přijata, ale nebyla doručena. Dne 21.5.2014 nebyla žádná zpráva ze serveru centrum.cz přijata. Zpracovatel stanoviska uznává, že je možné, že server centrum.cz dne 21.5.2014 měl problémy a e-maily z tohoto serveru nemohly být úřadu doručeny, ale ne z důvodu blokace na straně úřadu.

Ve vyjádření dále žalovaný odkazuje na judikaturu, jež se týká podobných případů, konkrétně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11.8.2006, č. j. 8 Afs 82/2006-72, a na něj navazující usnesení Ústavního soudu ze dne 17.9.2007, sp. zn. IV. ÚS 692/06, a dále pak rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.7.2008, č. j. 8 Afs 55/2008-70, a na něj navazující usnesení Ústavního soudu ze dne 22.1.2009, sp. zn. III. ÚS 2361/08.

Žalovaný uzavřel, že žalobce byl povinen prokázat své tvrzení, že odvolání bylo v zákonné lhůtě doručeno správnímu orgánu. Vytvoření printscreen e-mailové hlášenky nepovažuje v této věci za dostačující.

Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 21.4.2016, č.j. 41 A 117/2014-23 žalobu zamítl.

V odůvodnění uvedl, že dle ust. § 37 odst. 4 správního řádu podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem podle zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první daného ustanovení, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu.

Na posuzovaný případ, jak správně poukázal žalovaný, dopadají žalobcem výše uvedená rozhodnutí. Nejvyšší správní soud se v této věci vypořádal s otázkou náležitosti podání žaloby dle § 37 odst. 2 s. ř. s. rozsudkem ze dne 28.7.2008, č. j. 8 Afs 55/2008-7 (navazujícím na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11.8.2006, č. j. 8 Afs 82/2006-2), jenž lze analogicky vztáhnout i na otázku podání odvolání proti rozhodnutí orgánu I. stupně dle správního řádu, kde Nejvyšší správní soud konstatuje, že *"e-mailová hláška" neobsahuje informaci o výsledku přenosu zprávy, ale pouze o jejím odeslání. Odesílatel si může vyžádat od adresáta zprávy potvrzení jejího přijetí, to však vyžaduje součinnost adresáta. Je přitom odpovědností účastníka řízení, jaký zvolí procesní postup, včetně volby komunikačních prostředků se soudem a akceptace rozdílů, které z povahy jednotlivých komunikačních prostředků plynou. Stejně jako nelze učinit ústní podání do protokolu nebo doručit písemné podání mimo úřední hodiny soudu, nebude ani možné obdržet v mimopracovní době potvrzení o přijetí elektronické zprávy. Tato skutečnost samozřejmě nevylučuje, aby bylo podání uvedenou formou a mimo úřední hodiny učiněno, je však spojena s rizikem podatele spočívajícím v povinnosti prokázat v případě pochybností, zda a kdy bylo podání soudu doručeno.*

Nevyžádá-li si podatel potvrzení o doručení zprávy (či je nemůže získat z důvodu času odeslání), může se dostat do obtížného postavení při ověřování doručení zprávy. Zde je nutné zdůraznit, že prostý výtisk e-mailové hlášky je z hlediska její individualizace a nenapodobitelnosti odlišný od např. faxového ústřížku, a v případě vzniku pochybností o odeslání zprávy proto zpravidla nebude postačovat k prokázání tohoto odeslání. U elektronické formy podání lze ověřit odeslání zprávy nejen e-mailovou hláškou, ale také např. z relevantního přístroje odesílatele, a po určitou dobu (která se v případě jednotlivých provozovatelů může lišit) od odeslání také z relevantních serverů odesílatele a adresáta. Dlužno dodat, že zmíněné technické prostředky pro ověření odeslání zprávy nelze využít vždy, neboť nastavení jednotlivých prostředků sloužících elektronické komunikaci se může lišit. Prokazatelnost použití elektronické pošty je proto při absenci elektronického podpisu nižší než např. v případě telefaxového podání. Nejvyšší správní soud ovšem znovu připomíná, že volba formy podání, stejně jako navržení prostředků, jimiž je možné ověřit zpochybněné podání, souvisí v souladu se zásadou vigilantibus iura s procesní odpovědností účastníka řízení, nikoliv soudu."

Žalovaný správně vyhodnotil a řádně odůvodnil, proč odvolání žalobce zamítl jako opožděné. Soud po prostudování daného správního spisu dospěl ke stejnému závěru jako žalovaný. Písemné vyhotovení napadeného rozhodnutí bylo zmocněnci doručeno dne 6.5.2014. Dne 21.5.2014 uplynula lhůta pro podání odvolání proti napadenému rozhodnutí. Dne 24.5.2014 bylo na e-mailovou adresu správního orgánu doručeno podání žalobce se zaručeným elektronickým podpisem, kterým se proti napadenému rozhodnutí odvolal. Podání

ze dne 21.5.2014, jak žalobce sám uznává, nebylo učiněno zákonnou formou v souladu s ust. § 37 odst. 4 správního řádu. Při formě podání, kterou si žalobce, popř. zmocněnec, zvolil, je zásadní posouzení schopnosti žalobce věrohodně prokázat nejen odeslání zprávy, ale zejména i její doručení správnímu orgánu. Žalobce k žalobě připojil pouze printscreen e-mailu s datem odeslání 21.5.2014, k němuž zároveň doložil potvrzení o neodeslání tohoto e-mailu. V elektronické podatelně správního orgánu I. stupně, jak vyplývá ze stanoviska vedoucího oddělení informatiky, nebylo podání ze dne 21.5.2014 dohledáno. Dané podání tedy nelze považovat za doručené správnímu orgánu. Žalobce své tvrzení ohledně jeho doručení relevantně neprokázal.

Bylo-li jediné odvolání podepsané zmocněncem doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 24.5.2014, bylo tak učiněno opožděně. Správnímu orgánu I. stupně nebránila žádná skutečnost vyznačit na rozhodnutí doložku právní moci s datem 22.5.2014 (lhůta pro odvolání končila dne 21.5.2014).

Je třeba zdůraznit, že odvolání je plně v dispozici odvolatele a je na něm, aby střežil svá práva a volil ten nejjistější a nejbezpečnější způsob doručení takto důležitého procesního úkonu, o kterém nevystanou jakékoliv pochybnosti ve vztahu ke způsobu jeho doručení. Je nejasné, proč zmocněnec žalobce nezaslal podání ze dne 21.5.2014, na které v žalobě odkazuje, již se zaručeným elektronickým podpisem, je-li zcela zjevné, že daným podpisem disponuje, neboť podání ze dne 24.5.2014 s tímto podpisem zasílal, popř. pokud měl podezření, že dané odvolání „bylo odmítnuto“ správním orgánem, což dokládá potvrzením o neodeslání e-mailu ze dne 21.5.2014, tento pokus nezopakoval již se zaručeným elektronickým podpisem.

S uvedeným rozhodnutím žalobce nesouhlasil, podal proti němu kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 31.8.2016, č.j. 4 As 119/2016-40 rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 25.4.2016, č.j. 41 A 117/2014-23 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění rozsudku vyplývá, že žalobce napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností a namítá, že krajský soud přihlížel v napadeném rozsudku k listinám, které nebyly součástí správního spisu, aniž by je při jednání provedl jako důkaz. Konkrétně se jedná o vyjádření vedoucího oddělení informatiky správního orgánu I. stupně. Pokud chtěl krajský soud v rozsudku z tohoto vyjádření vycházet, měl je provést při jednání. Důkazní návrhy žalobce oproti tomu krajský soud bez odůvodnění neprovedl. Pouze v obecné rovině konstatoval, že výtisk odchozího e-mailu zpravidla není dostatečný k prokázání učinění podání. Již však neuvedl, proč neprovedl listinu, na které je obsažená reakce elektronické podatelny správního orgánu na předmětný e-mail.

Stěžovatel dále uvedl, že uznává, že je plně na podateli, aby prokázal, že podání učinil, tj. že e-mail, který odeslal, se dostal do dispozice úřadu, který byl jeho adresátem. Stěžovatel zde tvrdil, že moment doručení je okamžik, kdy se e-mail stane dostupným elektronické podatelny úřadu, tj. moment, kdy se dostane do dispozice úřadu. V okamžiku, kdy se e-mail dostane do sféry adresáta a je dostupný jeho podatelně, již odesílatel nemůže nijak ovlivnit

další osud podání. Stěžovatel zde odkázal na e-mail obsahující chybovou zprávu o důvodech nedoručení jeho podání ze dne 21. 5. 2014, kterou měl poskytnout krajskému soudu na disku CD. Podle stěžovatele z této zprávy vyplývá, že žalovaný předmětného dne zablokoval příchozí zprávy ze všech e-mailových schránek zřízených na serveru centrum.cz. Jelikož podání nebylo doručeno proto, že žalovaný měl aktivovaný antispamový filtr, nemůže být nedoručení podání dáváno k tíži žalobce, což vyslovili Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 12. 2015, č. j. 9 As 223/2015 - 35.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost posoudil tak, že je důvodná. Musel přisvědčit jak uvedl, námitce stěžovatele, podle níž krajský soud vycházel v napadeném rozsudku z důkazů, které však nebyly provedeny při jednání.

V posuzovaném případě účastníci řízení krajskému soudu navrhli provedení důkazů, které nebyly součástí správního spisu. V případě stěžovatele se jednalo o printscreeny podání učiněných zmocněncem stěžovatele prostřednictvím e-mailu k prokázání odeslání odvolání dne 21.5.2014 a jeho nedoručení. Žalovaný pak v příloze vyjádření k žalobě krajskému soudu předložil stanovisko Městského úřadu Vyškov ze dne 19.12.2014, jeho obsahem je vyjádření vedoucího oddělení informatiky MěÚ Vyškov, podle něhož je nemožné, aby poštovní server samovolně odmítl přijmout nějaký e-mail.

Z odůvodnění rozsudku NSS je také zřejmé, že krajský soud opřel svůj závěr o nedůvodnosti žaloby o stanovisko Městského úřadu Vyškov ze dne 19.12. 2014, tj. listinný důkaz, který nebyl součástí správního spisu a nebyl v řízení proveden v souladu s § 77 odst. 1 s. ř. s. Krajský soud tak své rozhodnutí zatížil jinou vadou řízení před soudem, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s.ř.s., a je důvodem zrušení napadeného rozsudku.

NSS pak dále uvedl, že nedůvodná je však v této souvislosti námitka, podle níž krajský soud bez odůvodnění neprovedl důkaz, z něhož má dle stěžovatele vyplývat reakce elektronické podatelny správního orgánu na e-mail odeslaný zmocněncem stěžovatele dne 21. 5. 2014. Krajský soud v rozsudku vyložil, proč nepovažuje za relevantní printscreen odchozího e-mailu ze dne 21.5.2014 a potvrzení o nedoručení e-mailu z téhož dne. Reakce elektronické podatelny správního orgánu, na kterou odkazuje stěžovatel také v kasační stížnosti (zjevně odlišná od potvrzení provozovatele serveru centrum.cz o neodeslání e-mailu ze dne 21. 5. 2014), však není součástí spisu krajského soudu, není uvedena v seznamu příloh v záznamu o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu krajského soudu na č.l. 1, ani není uvedena v seznamu příloh v textu samotné žaloby. V žalobě není uvedeno, že by stěžovatel takový důkaz navrhoval. Pokud stěžovatel v kasační stížnosti tvrdí, že tento důkaz předložil krajskému soudu v elektronické verzi (msg formát), nemá toto tvrzení žádnou oporu v obsahu soudního spisu a ani v řízení o kasační stížnosti stěžovatel toto tvrzení nijak nedoložil. Tento důkaz tedy nebyl krajskému soudu navržen.

Jelikož rozsudek krajského soudu je zatížen vadou ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s.ř.s., Nejvyšší správní soud se nezabýval námitkou stěžovatele týkající se podstaty věci, tj. účinnosti odvolání stěžovatele odeslaného dne 21.5.2014.

S ohledem na výše uvedené NSS zrušil napadený rozsudek krajského soudu podle § 110 odst. 1 věta první s.ř.s. a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení, ve kterém bude krajský soud vázán vysloveným právním názorem podle § 110 odst. 4 s.ř.s.

V novém rozhodnutí ve věci krajský soud podle § 110 odst. 3 s.ř.s. rozhodne i o náhradě nákladů řízení v kasační stížnosti.

Krajský soud v Brně vázán právním názorem NSS ve zrušovacím rozsudku, ve věci nařídil jednání na den 19.10.2016. U tohoto soudního jednání soudkyně přečetla zprávu MěÚ Vyškov ze dne 19.12.2014 podepsanou vedoucím oddělení informatiky MěÚ Vyškov – R. B.

S tímto stanoviskem žalobce nesouhlasil. Pokud jde o uvedené podání zpracované R. B., je v něm uvedeno následující:

- 1) *Městský úřad Vyškov používá k emailové komunikaci (jak interní, tak externí) poštovní server MS Exchange ve verzi 2007. Z hlediska provozu je tento server přístupný 24 hodin denně ve smyslu jeho provozu na virtuálním serveru MěÚ. Nelze ovšem garantovat jeho nepřetržitou dostupnost z vnějšího světa (myšleno vně sítě MěÚ), neboť tato dostupnost závisí na funkčnosti připojení k Internetu. Možné výpadky nastávají také při větších výpadech el. sítě.*
- 2) *Je naprosto nepřijatelné a nemožné, aby poštovní server samovolně odmítl přijmout nějaký email. Poštovní server přijímá veškeré zprávy na něj směřující. Ale to neznamená, že všechny doručí. Tato elektronická komunikace podléhá určitým pravidlům, která jsou řízena jednak samotným poštovním serverem (zde je určitá míra možnosti pro nastavení míry zabezpečení), jednak antivirovým programem a také firewallem sítě úřadu. Ale vždy je o tom, že zpráva byla přijata, ale nebyla doručena, zápis v logu. 21.5.2014 nebylo přijato z centrum.cz nic.*
- 3) *Poštovní adresa posta@meuvyskov.cz je adresa el. podatelny MěÚ ve smyslu zákona, ale jako taková je normálním mailboxem tohoto poštovního serveru a tudíž podléhá jeho nastavení.*
- 4) *Poštovní server úřadu využívá (byl při dodání nastaven) k filtrování spamů službu SpamHaus, což je jeden mezinárodních „sledovatelů“ zdrojů spamu. I každý poskytovatel Internetu je napojen na některý antispamový server. Ale není to tak, že tyto servery nějak blokují emaily. Tyto servery pouze vedou aktuální seznam IP adres, ze kterých do Internetu proudí množství zpráv, která řádově překračují nějakou mez. A tyto adresy jsou potom blokovány pro elektronickou komunikaci do doby, než jejich majitelé odstraní problém. Na tento seznam se běžně dostávají i servery renomovaných firem či nadnárodních společností a následná řešení zvyšují jejich zabezpečení.*
- 5) *Po prověření logů (v době, kdy se na toto podání poprvé ptal Odbor dopravy MěÚ) bylo zjištěno, že 21.5.2014 na poštovní server úřadu nepřišel žádný email ze serveru centrum.cz. Ale již 22.5.2014 na náš server mail z centrum.cz přišel a byl přijat (kolega panu B. ze svého soukromého mailu, který má na centrum.cz něco posílat). Tento mail sice nesouvisí s výše uvedeným podáním, ale dokazuje, že komunikace mezi centrum.cz a poštovním serverem úřadu probíhala. Tento mail měl datum odeslání 21.5.2014, 16:47 hod. a přišel na mail pana B. 22.5.2014 v 0:25 hod. Z toho je vidět, že 21.5.2014 měl server centrum.cz nějaké problémy,*

- respektive, že maily z tohoto serveru na úřad nemohly být doručeny onoho 21.5.2014. Ale ne proto, že bychom to nějakým způsobem blokovali na naší straně.*
- 6) Je mylné se domnívat, že tím, že odešlu mail na el. podatelnu, tak že od tohoto okamžiku vše řídí tato elektronická podatelna. Ta s mailem může pracovat až od okamžiku doručení, kdy zpráva (fyzicky soubor) se nahraje do mailboxu a doručí adresátovi.*
 - 7) Dalším velkou mystifikací je tvrzení, že server úřadu odmítl mail z centrum.cz (důvod, proč a jestli se centrum.cz opravdu dostal na nějaký blacklist nezná, to se děje na jiné úrovni než je MěÚ) a že to znamená, že jej měl právě proto k dispozici. To je omyl. Neměl. V tomto případě mezi servery kolují jen ony hlášky a samotný obsah mailu ne. Čili nebylo úřadu nic doručeno.*
 - 8) V odvolání se používá termín „datová zpráva“, což může být vzhledem k existenci datových schránek mírně zavádějící, neboť datovou zprávou společnost dnes spíše rozumí podání skrze informační systém datových schránek. Systém datových schránek popisuje zákon č. 194/2009 a kdyby bylo podání učiněno skrze tento systém, předešlo by se spoustě problémů a nedorozumění, které s sebou podání skrze el. podatelnu přináší.*

Závěrem vedoucí oddělení informatiky MěÚ Vyškov v přípisu uvedl, že na podatelnu MěÚ 21.5.2014 z centrum.cz nic nedorazilo a tudíž pracovnice odboru dopravy nic neodmítla.

Z citovanou zprávou MěÚ Vyškov ze dne 19.12.2014 zástupce žalobce nesouhlasil, založil do spisu Odborné vyjádření č. 2016-08, kdy předmětem odborného vyjádření je interpretace obsahu e-mailu odeslaného dne 21.5.2014 v 23:13 hod. z elektronické adresy na adresu jakož i následného vyjádření Krajského úřadu JmK z odborného pohledu, kdy zadavatelem tohoto odborného vyjádření je a odborné vyjádření vypracoval posuzovatel Ing. J.K.

Zástupce žalobce uvedl, že Ing. J.K. není sice soudním znalcem v příslušném oboru, jak však vyplývá z Odborného vyjádření má dostatečnou kvalifikaci se vyjádřit k uvedené věci. Pokud by se soud nespokojil s tímto Odborným vyjádřením, navrhoval, aby ho soud ustanovil jako znalce a v dané věci vypracoval jmenovaný znalecký posudek. Zástupce žalobce pak uvedl, že z textu odborného vyjádření vyplývá, že zpracovatel odborného vyjádření nezkoumal server MěÚ Vyškov. Z textu odborného vyjádření však vyplývá, že se vyjadřuje k otázce odmítnutí podání 21.5.2014. Odborné vyjádření dochází k závěrům, že podání zmocněnce žalobce ve správním řízení bylo odmítnuto z příčiny výhradně na strany správního orgánu I. stupně a z tohoto důvodu podání odvolání ze dne 21.5. bylo řádně doručeno, kdy nelze přičítat k tíži žalobce, že se správní orgán I. stupně, resp. žalovaný, s tímto podáním neseznámil.

Krajský soud v Brně nařídil další jednání ve věci na den 14.12.2016, kdy k jednání jako svědka předvolal, který k věci uvedl, že ho napadlo kvůli čemu je ke Krajskému soudu v Brně předvolán jako svědek, a proto si zprávu z 19.12.2014 znovu přečetl na počítači, aby si ozřejmil a připomenul, co je v ní uvedeno. Sdělil, že trvá na tom, že to, co uvedl ve sdělení z 19.12.2014, je pravdou. Dále sdělil, že si vzpomíná, že za ním tehdy přišla pracovnice odboru dopravy a ptala se ho, zda přišel nějaký e-mail z konkrétní adresy,

kteřou svědkovi sdělila. Ví, že tehdy procházel veškerou přijatou poštu ze dne 20. a 21.5.2014 a žádnou poštu z uvedené konkrétní adresy, kterou sdělila, ale ani žádnou poštu z domény centrum.cz nenašel. Vzpomíná si, že tehdy tomu věnoval snad celé odpoledne, protože ho zarazilo, že z domény centrum.cz ten den nepřišla žádná zpráva. Požádal svého kolegu, aby zkontroloval, jestli z jiných domén ten den chodí emailové zprávy či nikoliv. Zjistil, že z ostatních domén emailové zprávy přišly. Dále uvedl, že tak jak psal ve sdělení, zasílal mu jeho známý z centrum.cz „cvičný“ email 21.5.2014 v 16:47 hod. a tento email přišel na email svědka až 22.5.2014 v 0.25 hod. I když tento „cvičný“ email s tímto případem nesouvisel, je z něho patrné, že 21.5.2014 z domény centrum.cz nic nepřišlo na doménu meuvyskov.cz. Z toho usoudil, že zřejmě nastal nějaký problém po cestě k nim. Na úřadě žádný problém nenastal. Ostatní emaily chodily, nikdo svědkovi netelefonoval, nebo mu nedal jinak vědět, že zaslal na úřad nějaký email a nebylo mu odpovězeno, zda přišel. Také 22.5.2014 stále sledovali, zda uvedený konkrétní email nepřišel, výslovně na tuto skutečnost upozornil i pracovníci el. podatelny a to zejména i s ohledem na to, že cvičný email, o kterém hovořil, sice nepřišel 21.5., ale přišel 22.5. Trval na tom, že uvedený konkrétní email, o kterém hovořila, nepřišel ani 21.5. ani 22.5. Trval na tom, že jinak poštovní server úřadu fungoval normálně. Dále pak uvedl, že nepochybně, že žalobce email na adresu úřadu odeslal, pokud však došla zpětná odpověď, že je nedoručitelný, zpráva na server MěÚ Vyškov vůbec nedorazila. V takovém případě mohlo žalobce napadnout, že zpráva neodešla. Svědek osobně by za této situace zprávu poslal z jiné emailové schránky. Znovu svědek zopakovala, že trvá na tom, že pokud jde o uvedenou konkrétní zprávu, na server MěÚ ve dnech 20-22.5.2014 nic nedošlo a kde po cestě nastala chyba, nebo co se stalo, že na úřad email nedošel, nedokáže rozklíčovat. K inkriminovanému emailu sdělil, že ho hledali poctivě pomocí technických prostředků tak, jak to dělají vždy, pokud by někdo chtěl dohledat nějaký email. Prostě všemi dostupnými technickými prostředky email hledali, nenašli ho však s tím, že toto vyhledávání nedělal jeden člověk, dohledání dělali dva lidé.

Na dotaz pak svědek k věci uvedl, že pokud jde o pracovníci el. podatelny, ta zaeviduje do systému spisové služby vše, co ukládá spisový a skartační řád. Je pravdou, že úplně každé podání, tedy takové, které vůbec s činností úřadu nesouvisí, nebo nemá úřední charakter, se do systému spisové služby neeviduje a pokud může mít i takové podání pro úřad nějaký význam, tak se bez systému spisové služby prostě přepoše příslušnému odboru. Trval na tom, že inkriminované podání žalobce z 21.5.2014 na podatelnu MěÚ nedošlo. I kdyby takové podání došlo a pracovníci podatelny ho vymazala, tak by svědek takové podání dohledal. V roce 2014 šlo vymazané podání dohledat do pěti měsíců, v současné době je to do dvou měsíců. Pokud by pracovníci podatelny příchozí zprávu okamžitě vymazala, nebo ještě ten den, text takové zprávy by sice nedohledal, ale dohledal by informaci o tom, že zpráva přišla. Pokud by zprávu vymazala následující den, dala by se obnovit, takže by se dal zjistit i text zprávy. Zpráva, která je posílána na MěÚ jde přes několik poskytovatelů, záleží odkud je zpráva odesílána, než se dostane na úřad. Toto vše však trvá max. desítky vteřin, pokud vše funguje, jak má. Pokud tomu, kdo zprávu odesílal, dojde sdělení, že zpráva nebyla odeslána, zřejmě nastal problém na cestě při odesílání zprávy a z toho, co je adresátovi sděleno, by měl vyčíst, kde přesně a u koho nastal problém. Dále svědek sdělil, že je zaměstnancem města Vyškov, finančně je závislý na MěÚ, kde pracuje. Vůči úřadu je loajální, je to však „odsud posud“. Nikdy mu nikdo na úřadě neházel „klacky pod nohy“, ani mu nevyhrožoval tím, že pokud něco udělá či neudělá, nedostane, např. odměny nebo že bude propuštěn apod. Dobře si

vzpomíná, když za ním přišla Mgr. Z. s dotazem ohledně inkriminovaného e-mailu. Řekl jí, že pokud by se našel, zatajovat nic nebude, což ani nejde a že by to dál byl jejich problém. Skutečně se však žádný e-mail nenašel.

Zástupce žalobce u soudního jednání nařízeného na 8.2.2017 pak uvedl, že má za jednoznačně prokázáno, že ze strany zmocněnce žalobce bylo řádně a včas správnímu orgánu I. stupně zasláno odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, a to z e-mailu zmocněnce žalobce M. J. a bylo zasíláno na správnou e-mailovou adresu MěÚ Vyškov. Za této situace mělo být tedy v odvolacím řízení pokračováno. Žalobce trvá na tom, že odvolání bylo na správnou adresu prvostupňového správního orgánu doručeno řádně a včas a ani v soudním řízení nebyl prokázán opak.

Zástupce žalovaného se s tímto stanoviskem neztotožnil, naopak má zato, že odvolání ze strany žalobce nebylo podáno řádně a včas. Jakou formu zaslání odvolání zvolí účastník řízení je jeho věcí. V tomto směru pak odkázal na stanovisko vyjádřené v rozsudku NSS, č. j. 8 Afs 55/2008-72, kdy právní názor v něm vyslovený lze vztáhnout i na tento konkrétní případ.

Posouzení věci krajským soudem

Žaloba není důvodná.

V daném případě bylo úkolem soudu posoudit, zda odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí žalobce podal včas či nikoliv.

Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že posledním dnem lhůty k podání odvolání byl den 21.5.2014. Bylo tedy třeba posoudit, zda tento den žalobce odvolání podal a bylo doručeno tento den správnímu orgánu I. stupně či nikoliv.

Žalobce, jak vyplývá ze shora uvedeného, tvrdil, že odvolání podal v el. formě 21.5.2014 bez zaručeného el.podpisu a toto podání pak pouze doplnil 24.5.2014 již se zaručeným el.podpisem.

Naopak žalovaný uváděl, že dne 21.5.2014 mu žádné odvolání v el.podobě (ani v jiné formě) nepřišlo, bylo mu doručeno podání označené jako odvolání 24.5.2014 se zaručeným el.podpisem ze strany zmocněnce žalobce, což ovšem bylo odvolání podané až po zákonem stanovené lhůtě.

Krajský soud v Brně vzal za prokázané, a to ze zprávy MěÚ Vyškov ze dne 19.12.2014 zpracované R. B., vedoucím oddělení informatiky MěÚ Vyškov a z výsledku tohoto svědka, že pokud jde o odeslání odvolání ze strany zmocněnce žalobce Ing. M. J. proti prvostupňovému rozhodnutí MěÚ Vyškov, toto odvolání nebylo doručeno MěÚ Vyškov uvedeného dne 21.5., ani dne následujícího (22.5.), nikoliv však z důvodů technických potíží, nebo jakýchkoliv jiných potíží na straně MěÚ Vyškov.

Soud vzal tedy za jednoznačně prokázáno, že podání, které mělo být odesíláno ze strany Ing. M. J. na adresu posta@meuvyskov.cz bylo ě z uvedené adresy 21.5.2014 ve 23:12 hod. odesláno, nebylo však MěÚ Vyškov tohoto dne doručeno, a to ani dne následujícího, a to nikoliv z důvodů technických nedostatků ani problémů na straně MěÚ Vyškov. Toto vzal soud za zcela jednoznačně prokázáno, a proto pokládal za naprosto nadbytečné, aby v tomto směru bylo prováděno dokazování Odborným vyjádřením č.216-08 vypracované Ing. J. K. a předložené zástupcem žalobce v průběhu soudního řízení.

Soud nemá důvodů nevěřit či pochybovat o vypracovaném sdělení z 19.12.2014 R. B., vedoucím oddělení informatiky MěÚ Vyškov, či jakkoliv pochybovat o pravdivosti jeho svědecké výpovědi, když svědek vypovídal po řádném poučení svědka, navíc nevyplynulo z jeho výpovědi, že by byl jakkoliv na vyřízení přestupkové věci žalobce zainteresován, neboť nebylo prokázáno, že by žalobce znal a nebyl tedy naprosto žádný důvod o pravdivosti jeho zjištění, které prováděl, na žádost pracovnice odboru dopravy, jakkoliv pochyboval, tedy pochybovat o tom, že podání zmocněnce žalobce – odvolání dne 21.5.2014 nebylo MěÚ Vyškov doručeno, a to nikoliv z technických či jakýchkoliv jiných problémů na straně MěÚ Vyškov.

Naopak, soud za této situace pokládal za zcela nadbytečné provádět dokazování Odborným vyjádřením, které předložil u jednání soudu zástupce žalobce a chtěl, aby tímto Odborným vyjádřením bylo prováděno dokazování, příp. aby Ing. J. K., který Odborné vyjádření vypracoval byl ustanoven jako znalec a ohledně překážek při doručení odvolání ze dne 21.5.2014 vypracoval znalecký posudek.

Soud zde pouze na okraj podotýká, že naopak vypracování Odborného vyjádření ze strany Ing. J. K. již dopředu vzbuzuje u soudu pochybnosti o nezájatosti, neboť dle názoru soudu jmenovaný je v blízkém příbuzenském poměru s P. K., který stejně jako Ing. M. J. či K. S. vystupují velmi často ve správních řízeních týkající se vyřízení přestupků a z jejich činnosti bylo nejenom správními orgány, ale i soudy zjištěno v mnoha případech účelovost jednání, obstrukční jednání, kdy mělo být dosaženo prekluze přestupkového jednání jejich klientů.

Soud zde tedy uzavírá, že skutkový stav má za řádně zjištěný a věc správně právně posouzenou.

Soud v tomto směru odkazuje na rozsudek NSS 8 Afs 55/2008-70 ze dne 28.7.2008, který skutečně, jak tvrdil žalovaný, lze vztáhnout i na tento konkrétní případ, i když ve shora uvedené věci NSS posuzoval včasnost doručení žaloby k soudu a v tomto případě se jedná o včasnost doručení odvolání proti rozhodnutí prvostupňového správního orgánu.

Soud však má za to, že jak na řízení před správními orgány, tak na řízení soudní se v otázce včasnosti doručení v tomto směru vztahují stejná pravidla.

Soud zde tedy cituje podstatné z uvedeného rozsudku NSS.

„Ust. § 37 odst. 2 s.ř.s. je třeba vykládat za použit § 40 odst. 4 s.ř.s., podle kterého musí být podání předáno soudu, s výjimkami představovanými předáním držiteli poštovní

licence, zvláštní poštovní licence nebo orgánu, který má povinnost je doručit (tzv. privilegované formy podání. Předáním soudu nelze rozumět nic jiného, než doručení soudu. Zatímco tedy v případě zmíněných výjimek postačuje za prokázání předání k přepravě. v ostatních případech je třeba prokázat předání, tj. doručení soudu.

Pro úplnost v této souvislosti NSS připomíná, že el. podání obsahující el. podpis podléhají zvláštnímu režimu jak s hlediska zákona o el.podpisu, tak z hlediska relevantních procesních předpisů (srov. např. rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 24.4.2006, sp.zn. IV. ÚS 319/05, www.nalus.cz). Následující úvahy se proto týkají pouze el.podání bez el.podpisu.

„E-mailová hlášenska“ neobsahuje informaci o výsledku přenosu zprávy, ale pouze o jejím odeslání. Odesílatel si může vyžádat od adresáta zprávy potvrzení jejího přijetí, to však vyžaduje součinnost adresáta. Je přitom odpovědností účastníka řízení jaký zvolí procesní postup, vč. volby komunikačních prostředků se soudem a akceptace rozdílů, které z povahy jednotlivých komunikačních prostředků plynou. Stejně jako nelze učinit ústní podání do protokolu nebo doručit písemné podání mimo úřední hodiny soudu, nebude ani možné obdržet mimo pracovní dobu potvrzení o přijetí el.zprávy. Tato skutečnost samozřejmě nevylučuje, aby bylo podání uvedenou formou a mimo úřední hodiny učiněno, je však spojeno s rizikem podatele spočívajícím v povinnosti prokázat v případě pochybení zda a kdy bylo podání soudu doručeno.

Nevyžádá-li si podatel potvrzení o doručení zprávy, či je nemůže získat z důvodu času odeslání, může se dostat do obtížného postavení při ověřování doručení zprávy. Zde je nutné zdůraznit, že prostý výtisk e-mailové hlášanky je z hlediska její individualizace a nenapodobitelnosti odlišný od např. faxového ústřížku a v případě vzniku pochybností o odeslání zprávy proto zpravidla nebude postačovat k prokázání tohoto odeslání. U el.formy podání lze ověřit odeslání zprávy nejen e-mailovou hláškou, ale také např. z relevantního přístroje odesílatele a po určitou dobu, která se v případě jednotlivých provozovatelů může lišit od odeslání také z relevantních serverů odesílatele a adresáta. Dlužno dodat, že zmíněné technické prostředky pro ověření odeslání zprávy nelze využít vždy, neboť nastavení jednotlivých prostředků sloužících k el. komunikaci se může lišit. Prokazatelnost použití el. pošty je proto při absenci el. podpisu nižší než např. v případě telefaxového podání.

*NSS ovšem znovu připomíná, že volba formy podání, stejně jako navržení prostředků, jimiž je možno ověřit zpochybněné podání, souvisí v souladu se zásadou *vigilantibus iura* z procesní odpovědností účastníka řízení, nikoliv soudu.*

NSS uzavírá, že stěžovatel byl povinen prokázat, že žaloba byla v zákonné lhůtě doručena soudu. Stěžovatel prokázání svého tvrzení o doručení žaloby dne 3.3.2008 doložil pouze e-mailovou hláškou. To je ovšem v rozporu s listinnou na prvním listu soudního spisu, z níž vyplývá doručení žaloby el.formou dne 5.3.2006. Listina předložená stěžovatelem proto prokázání doručení podání ve smyslu § 37 odst. 2 věta druhá s.ř.s., sama o sobě nepostačuje. Stěžovatel neoznačil jiné důkazy, jimiž by soudu umožnilo ověřit tvrzení o odeslání, resp. doručení, zprávy s žalobou dne 3.3.2008.

Soud tedy žalobu z důvodů, že se nepodařilo žalobci prokázat, že odvolání podal včas, to je 21.5.2014, a že tohoto dne i jeho podání – odvolání bylo doručeno MěÚ Vyškov, jako nedůvodnou, zamítl § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.).

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány a pokud jde o žalovaného, tomu nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 8.2.2017

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Veronika Smékalová